

sættelsen af selskabsskatten, der først er fuldt indfaset fra og med år 2000.

Kapitel 3 indeholder reglerne om afskrivning på bygninger, installationer, hjemfaldspligtige ejendomme m.v. og dræningsanlæg og jordfaste dele af markvandingsanlæg på jordbrugsbedrifter. Området svarer i det store hele til den gældende lovs afsnit IV og afsnit IV B.

Den gældende lov indeholder en udtømmende fortegnelse - positivliste - over alle de typer bygninger, der efter deres anvendelse er afskrivningsberettigede. I lovforslaget foretages derimod en negativ afgrænsning af de bygninger, hvorpå der kan afskrives. Der er dog ikke tilsigtet nogen væsentlig udvidelse af kredsen af bygninger, hvorpå der kan afskrives. Samtidig ophæves med forslaget den gældende sondring mellem »litra a- og litra b-bygninger«. Alle bygninger afskrives efter forslaget med samme afskrivningssats. Endvidere sidestiller forslaget installationer, der udelukkende tjener erhvervmæssigt benyttede bygninger, hvorpå der efter forslaget kan afskrives, med de nævnte bygninger. Det betyder, at de nævnte installationer behandles som en bestanddel af de nævnte bygninger og afskrives som disse.

Efter den gældende afskrivningslov kan bygninger, der er omfattet af denne lovs § 18, stk. 1, litra a, - driftsbygninger inden for industri og landbrug m.v. - afskrives med indtil 6 pct. årligt, indtil 60 pct. er afskrevet, hvorefter de kan afskrives med indtil 2 pct. årligt af anskaffelsessummen.

Bygninger, der er omfattet af den gældende lovs § 18, stk. 1, litra b, kan efter de gældende regler afskrives med indtil 4 pct. årligt, indtil 40 pct. er afskrevet, hvorefter de kan afskrives med 1 pct. årligt af anskaffelsessummen. Dette gælder bl.a. for biografteatre, hoteller, restauranter, skoler m.v.

Installationer i afskrivningsberettigede bygninger kan efter den gældende afskrivningslov afskrives med indtil 8 pct. årligt, indtil 80 pct. er afskrevet, hvorefter de kan afskrives med indtil 4 pct. årligt af anskaffelsessummen.

Installationer i ikke-afskrivningsberettigede bygninger afskrives efter den gældende afskrivningslov med 4 pct. af anskaffelsessummen årligt.

Efter forslaget kan alle afskrivningsberettigede bygninger og installationer afskrives med indtil 4 pct. årligt, således at hele anskaffelsessummen kan være afskrevet i løbet af 25 år.

Efter den gældende lov er afskrivning på særlige installationer i ikke-afskrivningsberettigede bygninger bundne afskrivninger, hvilket indebærer, at afskriv-

ningerne ikke kan udstrækkes over en længere periode end den, der svarer til, at installationen bliver afskrevet ved årlig anvendelse af den maksimale sats.

Ved forslaget gøres afskrivning på særlige installationer i ikke-afskrivningsberettigede bygninger ubundne, således at den skattepligtige efter forslaget selv vælger afskrivningsperioden.

Ved kapitel 3 foreslås endvidere nogle justeringer af reglerne for det såkaldte »straksfradrag« for årlige udgifter til ombygning eller forbedring inden for 5 pct. af et beregningsgrundlag samt justeringer af reglerne om afskrivning på bygninger, hvoraf kun en del anvendes til formål, der berettiger til afskrivning - de såkaldt »blandet benyttede« bygninger. Det foreslås, at udgifter til tilbygninger kun kan straksfradrages, såfremt tilbygningen udgør en naturlig del af en eksisterende bygning. Endvidere foreslås en ændring af beregningsgrundlaget for straksfradraget således, at beregningsgrundlaget fremover kun bliver afskrivningsgrundlaget for den bygning, som de pågældende udgifter vedrører.

Ved kapitel 3 foreslås endvidere reglerne for beskatning af genvundne afskrivninger på bygninger og installationer ændret, således at der - i overensstemmelse med personskatteudvalgets anbefaling i 1992 - gives fradrag for tab ved salg af afskrivningsberettigede bygninger og installationer, når tabet er udtryk for en uafskreven anskaffelsessum. Samtidig udvides disse regler efter forslaget til også at omfatte genvundne afskrivninger og tab på afskrivningsberettigede installationer i ikke-afskrivningsberettigede bygninger.

Ved kapitel 3 foreslås også reglerne om de skattemæssige følger af en skade, der indtræder på en afskrivningsberettiget bygning eller installation, ændret og forenklet.

Efter de gældende regler kan afskrivning, såfremt der på en bygning eller installation sker en skade, der ikke kan udbedres ved normal vedligeholdelse, fra og med det indkomstår, hvori skaden indtræffer, kun beregnes af den del af anskaffelsessummen, som svarer til forholdet mellem bygningens eller installationens værdi efter skadens indtræden og værdien umiddelbart forinden. Det foreslås, at den værdiforringelse, der er sket som følge af en skade, kan fradrages i det indkomstår, hvori skaden er sket. Denne foreslåede regel skal dog ikke gælde i de tilfælde, hvor der er modtaget en forsikrings- eller erstatningssum og valgt udskydelse af beskatningen af de genvundne afskrivninger.

Med forslaget og det samtidig hermed fremsatte lovforslag om ændring af forskellige skattelove (Kon-